

Av eldste Robert D. Hales
i De tolv apostilers quorum

Handlefrihet: Nødvendig for livets plan

Hver gang vi velger å komme til Kristus, påta oss hans navn og følge hans tjenere, går vi fremover på veien til evig liv.

Jeg fikk nylig et brev fra en som har vært min venn i mer enn 50 år og som ikke er medlem av vår kirke. Jeg hadde sendt ham noe lesestoff om evangeliet. Han svarte: «Til å begynne med var det vanskelig å få fatt i meningen av typiske mormonord, som *handlefrihet*. Det ville kanskje være nyttig med en kort ordliste.»

Jeg ble overrasket over at han ikke forsto hva vi mener med ordet *handlefrihet*. Jeg fant en ordliste på Internett. Av de ti definisjonene og bruken av ordet *handlefrihet* nevnte ingen det å velge sine handlinger. Vi lærer at handlefrihet er den evne og anledning Gud gir oss til å velge og til «å handle på egenhånd og ikke bli påvirket». ¹ Handlefrihet er å handle ansvarsbevisst og være ansvarlige for våre handlinger. Vår handlefrihet er nødvendig for frelsesplanen. Med den er vi «fri til å velge frihet og evig liv gjennom alle menneskers store Mellommann, eller til å velge fangenskap og død ifølge djevelens fangenskap og makt». ²

Teksten i en kjent salme forklarer oss dette prinsippet svært tydelig:

Til alle har vår Herre gitt den store rett å handle fritt. Husk derfor alltid i ditt sinn, du tvinges ei i himlen inn. ³

For å besvare min venns spørsmål og gode menns og kvinners spørsmål overalt, vil jeg fortelle dere mer om det vi vet om denne betydningen av handlefrihet.

Før vi kom til denne jorden, presenterte vår himmelske Fader sin frelsesplan – en plan om å komme til jorden og motta et legeme, velge å gjøre godt eller ondt, og gjøre fremgang for å bli som ham og leve med ham for evig.

Vår handlefrihet – vår evne til å velge selv – var et vesentlig element i planen. Uten handlefrihet ville vi ikke kunne treffe riktige valg og ha fremgang. Men med handlefrihet kunne vi treffe gale valg, begå synd og tape anledningen til å være hos

vår himmelske Fader igjen. Derfor ville det sørges for en Frelser som skulle lide for våre synder og forløse oss hvis vi ville omvende oss. Ved sin uendelige forsoning tilveiebragte han «barmhjertighetens plan [for å] tilfredsstille rettferdighetens krav». ⁴

Etter at vår himmelske Fader hadde presentert planen, sto Lucifer frem og sa: «Send meg, ... og jeg vil forløse hele menneskeheten så ikke en eneste sjel ... går tapt ... gi meg derfor din ære.» ⁵ Denne planen ble forkastet av vår Fader, for den nektet oss vår handlefrihet. Det var faktisk en plan for opprør.

Så utøvet Jesus Kristus, vår himmelske Faders «elskede og utvalgte [Sønn] fra begynnelsen», sin handlefrihet og sa: «Fader, din vilje skjæ, og herligheten være din evindelig.» ⁶ Han ville være vår Frelser – verdens Frelser.

På grunn av Lucifers opprør fulgte en stor åndelig strid. Alle vår himmelske Faders barn hadde anledning til å utøve den handlefrihet vår himmelske Fader hadde gitt dem. Vi valgte å tro på Frelseren Jesus Kristus – å komme til ham, følge ham og akseptere den plan vår himmelske Fader presenterte for vår skyld. Men en tredel av vår himmelske Faders barn hadde ikke tro til å følge Frelseren og valgte å følge Lucifer, eller Satan, isteden. ⁷

Gud sa: «Derfor, fordi Satan gjorde opprør mot meg og søkte å ødelegge menneskets handlefrihet som jeg, Gud Herren, hadde gitt det, ... bød jeg at han ... skulle kastes ned.» ⁸ De som fulgte Satan, tapte anledningen til å motta et jordisk legeme, leve på jorden og gjøre fremgang. På grunn av måten de brukte sin handlefrihet på, tapte de den.

Det eneste Satan og hans tilhengere har makt til å gjøre i dag, er å friste og prøve oss. Deres eneste glede er å gjøre oss «ulykkelige likesom [de]

selv er.⁹ De er bare lykkelige når vi er ulydige mot budene.

Men tenk på det: I vår førjordske tilværelse valgte vi å følge Frelseren, Jesus Kristus! Derfor ble vi tillatt å komme til jorden. Jeg vitner om at ved å treffe det samme valg og følge Frelseren nå, mens vi er her på jorden, vil vi oppnå en enda større velsignelse i evigheten. Men vit dette: Vi må fortsette å velge å følge Frelseren. Evigheten står på spill, og klok bruk av handlefriheten og våre handlinger er avgjørende for å oppnå evig liv.

Hele sitt liv viste vår Frelser oss hvordan vi skal bruke handlefriheten. Som gutt i Jerusalem valgte han bevisst å «være i [sin] Fars hus».¹⁰ I sin virksomhet valgte han lydig å gjøre [sin] Faders vilje.¹¹ I Getsemane valgte han å lide alt og sa: «La ikke min vilje skje, bare din. Da viste en engel fra himmelen seg for ham og styrket ham.»¹² På korset valgte han å elske

sine fiender og ba: «Far, forlat dem, for de vet ikke hva de gjør.»¹³ Og så, for at han til slutt kunne vise at han valgte selv, ble han overlatt til seg selv. «[Fader], hvorfor har du forlatt meg?» spurte han.¹⁴ Til slutt brukte han sin handlefrihet til å handle og holdt ut til det siste, helt til han kunne si: «Det er fullbrakt!»¹⁵

Selv om han ble «prøvet i alt i likhet med oss»,¹⁶ utøvet han med hvert valg og hver gerning sin handlefrihet til å være vår Frelser – og bryte syndens og dødens lenker for oss. Ved sitt fullkomne liv lærte han oss at når vi velger å gjøre vår himmelske Faders vilje, blir vår handlefrihet bevart, våre muligheter øker, og vi gjør fremgang.

Bevis på denne sannhet finnes i hele Skriften. Job mistet alt han hadde, men valgte likevel å forbli trofast, og han mottok Guds evige velsignelser. Maria og Josef valgte å følge en engels advarsel og flykte til Egypt, og

Frelserens liv ble bevart. Joseph Smith valgte å følge Moronis instruksjoner, og gjenopprettelsen foldet seg ut som profetert. Hver gang vi velger å komme til Kristus, påta oss hans navn og følge hans tjenere, går vi fremover på veien til evig liv.

På vår reise på jorden er det nyttig å huske at det motsatte også er sant: Når vi ikke retter oss etter budene eller Den hellige ånds tilskyndelser, blir våre muligheter mindre. Vår evne til å handle og gjøre fremgang blir redusert. Da Kain tok sin brors liv fordi han elsket Satan mer enn Gud, stoppet hans åndelige fremgang opp.

I min ungdom lærte jeg noe viktig om hvordan våre gjerninger kan begrense vår frihet. En dag ga min far meg i oppdrag å lakkere et tregulv. Jeg valgte å begynne ved døren og arbeide meg *innover* i rommet. Da jeg var nesten ferdig, innså jeg at jeg ikke kunne komme meg ut. Det var ikke

vindu eller dør på den andre siden. Jeg hadde rett og slett lakkert meg inn i et hjørne. Jeg hadde ingen steder å gå. Jeg satt fast.

Hver gang vi er ulydige, maler vi oss åndelig sett inn i et hjørne og blir fanget av våre valg. Selv om vi åndelig sett sitter fast, er det alltid en vei tilbake. I likhet med omvendelse betyr det å snu seg og gå tilbake over et nylakkert gulv, arbeid – en mengde ny pussing og ny lakkering! Å vende tilbake til Herren er ikke lett, men det er verdt det.

Når vi forstår hvilken utfordring det er å omvende seg, verdsetter vi Den hellige ånds velsignelser som kan veilede oss i vår handlefrihet, og vår himmelske Fader, som gir oss budene og styrker og støtter oss i å holde dem. Vi forstår også at lydighet mot budene til syvende og sist beskytter vår handlefrihet.

Når vi eksempelvis gir akt på

Visdomsordet, unngår vi det fangenskap som dårlig helse og avhengighet er, noe som i bokstavelig forstand berøver oss vår evne til å handle selv.

Når vi retter oss etter rådet om å unngå og komme oss ut av gjeld, bruker vi vår handlefrihet og får frihet til å bruke vår disponible inntekt til å hjelpe og velsigne andre.

Når vi følger profetenes veiledning om å holde familiens hjemmeaften, familiebønn og skriftstudium med familien, blir vårt hjem at sted der våre barn har åndelig vekst. Der underviser vi dem i evangeliet, bærer vitnesbyrd, uttrykker vår kjærlighet og lytter når de forteller om sine følelser og erfaringer. Ved våre rettferdige valg og gjerninger befri vi dem fra mørke ved å styrke deres evne til å vandre i lyset.

Verden forfekter mye uriktig om handlefrihet. Mange mener at vi skulle spise, drikke og være glade, «og hvis vi skulle være skyldige, vil Gud gi oss noen få slag, og til slutt blir vi frelst i Guds rike». ¹⁷ Andre foretrekker en sekulær livsstil og fornekter Gud. De overbeviser seg selv om at det ikke er noen «motsetning i alle ting», ¹⁸ og at «uansett hva et menneske [gjør], så [er] det ingen forbrytelse». ¹⁹ Dette ødelegger «Guds visdom og hans evige hensikter». ²⁰

I motsetning til verdens sekulære undervisning, lærer Skriftene oss at vi har handlefrihet, og vår rettferdige bruk av handlefrihet er alltid utslagsgivende for anledningene vi har og vår evne til å handle ifølge dem og ha evig fremgang.

Eksempelvis ga Herren gjennom profeten Samuel en tydelig befaling til kong Saul:

«Det var meg Herren sendte for å salve deg til konge ... Så lyd nå Herrens ord! ...

«... Gå nå av sted og slå Amalek. Slå med bann alt det han har.» ²¹

Men Saul adlød ikke Herrens befaling. Han praktiserte det jeg kaller «selektiv lydighet». Han stolte på sin egen visdom og sparte kong Agags liv og tok med seg de beste av lammene, oksene og andre dyr.

Herren åpenbarte dette for profeten Samuel og sendte ham for å hindre Saul i å bli konge. Da profeten ankom, sa Saul: «Jeg har gjort etter Herrens ord.» ²² Men profeten visste noe annet og sa: «Hva er da dette for en breking av småfe som lyder for ørene mine? Og hva er det for rauting av storfe jeg hører?» ²³

Saul unnskyldte seg selv ved å skylde på andre og sa at folket hadde beholdt dyrene for å ofre dem til Herren. Profetens svar var klart: «Har vel Herren like meget behag i brennoffer og slaktoffer som i lydighet mot Herrens ord? Nei, lydighet er bedre enn offer, lydighet [overfor Herrens bud] er bedre enn fett av værer.» ²⁴

Til slutt innrømmet Saul: «Jeg har syndet! Jeg har overtrådt Herrens bud og dine ord, for jeg var redd folket og gjorde som de sa.» ²⁵ Fordi Saul ikke lyttet ordentlig – fordi han valgte å være selektivt lydig – tapte han muligheten og handlefriheten til å bli konge.

Mine brødre og søstre, lytter vi ordentlig til Herrens og hans profeters røst? Eller gjør vi som Saul og praktiserer selektiv lydighet og frykter menneskers dom?

Jeg innrømmer at vi alle begår feil. Skriftene lærer oss: «Alle har syndet og står uten ære for Gud.» ²⁶ Alle som føler seg fanget av tidligere gale valg, klemte opp i et mørkt hjørne, uten alle velsignelsene som er tilgjengelige ved rettferdig bruk av handlefriheten: Vi er glad i dere. Kom tilbake! Kom ut fra det mørke hjørnet og inn i lyset. Selv om du må gå over et nylig lakkert gulv, så er det verdt det. Stol på at

«hele menneskeheten [innbefattet deg og meg] kan bli frelst gjennom Kristi forsoning ved å adlyde evangeliets lover og ordinanser.»²⁷

Da timen for forsoningen sto for døren, holdt Frelseren sin store yppersteprestelige bønn og talte om oss alle da han sa: «Far, jeg vil at de som du har gitt meg, skal være hos meg der jeg er, for at de skal se min herlighet, som du har gitt meg.»²⁸ «Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus.»²⁹

Jeg bærer mitt spesielle vitnesbyrd om at de lever. Når vi bruker vår handlefrihet i rettferdighet, blir vi kjent med dem, blir dem mer lik og forbedrer oss til den dagen da «hvert kne skal bøyes og hver tunge bekjenne» at Jesus er vår Frelser.³⁰ Måtte vi fortsette å følge ham og vår evige Fader, slik vi gjorde i begynnelsen, er min bønn i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 2 Nephi 2:26.
2. 2 Nephi 2:27.
3. «Til alle har vår Herre gitt», *Salmer*, nr. 132.
4. Alma 42:15.
5. Moses 4:1.
6. Moses 4:2.
7. Se Lære og pakter 29:36.
8. Moses 4:3.
9. 2 Nephi 2:27; se også 2 Nephi 9:9.
10. Lukas 2:49.
11. 3 Nephi 27:13.
12. Lukas 22:42–43.
13. Lukas 23:34.
14. Matteus 27:46; Markus 15:34.
15. Johannes 19:30.
16. Hebreerne 4:15.
17. 2 Nephi 28:8.
18. 2 Nephi 2:11.
19. Alma 30:17.
20. 2 Nephi 2:12.
21. 1 Samuel 15:1, 3.
22. 1 Samuel 15:13.
23. 1 Samuel 15:14.
24. 1 Samuel 15:22.
25. 1 Samuel 15:24.
26. Romerne 3:23.
27. 3. trosartikkel.
28. Johannes 17:24.
29. Johannes 17:3.
30. Mosiah 27:31.

Av eldste Quentin L. Cook

i De tolv apostlers quorum

Bli lys!

I vår stadig mer urettferdige verden er det helt avgjørende at verdier basert på religiøs tro er en del av den offentlige debatt.

Jeg feiret min fødselsdag i forrige måned. Som fødselsdagsgave ga min hustru Mary meg en CD med sanger om håp og tro fremført av en berømt britisk sanger som heter Vera Lynn, som inspirerte sine lyttere i den mørke tiden under 2. verdenskrig.

Det ligger en liten historie bak det at min kone ga meg denne gaven. Bombingen av London i september 1940 startet dagen før jeg ble født.¹ Mor, som hørte radioreportasjene om London-blitzen på sykehusrommet sitt, bestemte seg for å oppkalle meg etter radioprogramlederen med fornavn Quentin.

Vokalisten Vera Lynn er nå 93 år gammel. I fjor ble noen av sangene fra krigens dager utgitt på nytt, og de klatret straks til topps på hitlistene i England. De av dere som er litt eldre, vil huske noen av sangene, som «The White Cliffs of Dover».

En sang, med tittelen «When the Lights Go on Again (All over the World)», rørte meg dypt. Sangen fikk meg til å tenke på to ting – først disse profetiske ord fra en britisk statsmann: «Lysene slukkes over hele Europa. Vi vil ikke se dem tent igjen i vår tid.»² For det annet bombetoktene som ble gjennomført over britiske byer som London. For å gjøre det vanskeligere for angriperne å finne et mål, innførte

man mørklegging. Lysene ble slukket, og vinduene ble dekket til.

Sangen vitnet om et optimistisk håp om at frihet og lys ville vende tilbake. For de av oss som forstår den rolle Frelseren og Kristi lys spiller³ i den kontinuerlige konflikten mellom godt og ondt, blir analogien mellom denne verdenskrigen og dagens moralske strid tydelig. Det er ved Kristi lys at alle mennesker «kan skjelne godt fra ondt».⁴

Frihet og lys har aldri vært lett å oppnå eller opprettholde. Siden striden i himmelen har onde krefter brukt ethvert tenkelig middel til å ødelegge handlefrihet og slukke lys. Angrepene på moralprinsipper og religionsfrihet har aldri vært sterkere.

Som siste-dagers-hellige må vi gjøre vårt beste for å bevare lyset og beskytte våre familier og våre samfunn mot dette angrepet på moral og religionsfrihet.

Beskytt familien

En alltid tilstedeværende fare for familien er onde krefters stormløp som synes å komme fra alle kanter. Selv om vi primært må fokusere på å søke lys og sannhet, gjør vi klokt i å mørklegge vårt hjem for de dødelige bomber som knuser åndelig utvikling og vekst. Spesielt pornografi er et masseødeleggelsesvåpen mot moral.